

جمعه ۸ مهرماه ۱۳۸۹
شماره سوم

روزنگار هفدهمین جشنواره‌ی بین‌المللی
تئاتر کودک و نوجوان / همدان

دومی‌ها، سومی‌ها به روز سوم رسیدند

تیک تاک ساعت جشنواره در همدان

معاون سیاسی، امنیتی استاندار همدان

جشنواره تئاتر

شهر را سرشار از دنیای کودکان کرده است

جشنواره تئاتر، شهر را سرشار از دنیای کودکانه کرده است

فاطمه عزیزی هرمز

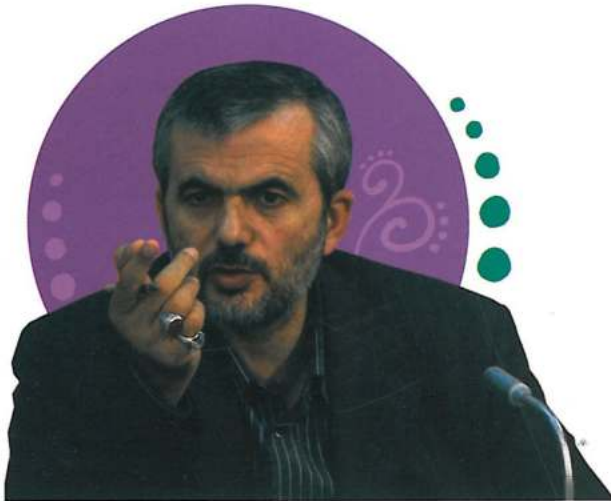
حوزه ایجاد کند. وی از آموزش و پرورش و دستگاه‌های فرهنگی، بخش خصوصی و سازمان‌های مردم‌نهاد خواست از فرصت فرهنگی به وجود آمده در استان بهره ببرند و منتظر نباشند کسی برای استفاده از فرصت به وجود آمده به استقبال آنها برود.

معاون سیاسی استاندار همدان بیان داشت: درباره تأمین هزینه‌های جشنواره تئاتر دغدغه مالی نداریم چرا که پیش از برگزاری جشنواره اعتبار مورد نیاز پیش‌بینی و تأمین شده است. وی ساخت سالن تخصصی تئاتر را از خواسته‌های هنرمندان این حوزه برشمرد و افزود: با ماندگاری جشنواره تئاتر در استان، سالن‌های تخصصی برای گروه‌های تئاتر در نظر گرفته خواهند شد.

فامیل کریمی همچنین گفت: هنرمندان گاهی نافذ و خوب به موضوعات اجتماعی، فرهنگی و هنری کودکان و نوجوانان دارند، اگر هنرمندان استان، امروز در عرصه فرهنگی و هنری تمام‌قد بایستند می‌توانند در عرصه جهانی حرفی برای گفتن داشته باشند.

وی استقبال خوب مردم از برنامه افتتاحیه جشنواره تئاتر و حضور خانواده‌ها در کنار فرزندان در سالن‌های اجرای تئاتر را نشانگر شادابی، تحول و انجام حرکتی بزرگ در استان دانست.

فامیل کریمی در پایان از توجه ویژه استاندار همدان به موضوعات فرهنگی، مصطفی رحماندوست به علت نگاه جدی به جشنواره، وجود فضای تعامل و هماهنگی در استان و حضور فعال رسانه‌ها در پوشش اخبار جشنواره تقدیر و تشکر کرد.

رییس ستاد جشنواره تئاتر کودک و نوجوان همدان بازگشت جشنواره تئاتر به استان همدان را نشانگر اعتبار فرهنگی استان دانست و گفت: همدان در سال‌های اخیر به آزمون‌ه اتفاق‌های فرهنگی کشور تبدیل شده است.

علی‌اکبر فامیل کریمی افزود: جشنواره تئاتر آمیدی در مردم به ویژه کودکان و نوجوانان ایجاد می‌کند که در سفر سوم هیأت دولت بر ایجاد و حفظ این روحیه در استان تأکید شد.

وی تصریح کرد: در مسیر توسعه همه‌جانبه هر شهر و استانی اگر بخواهد توسعه پایدار و مفهوم‌دار داشته باشد باید به مؤلفه‌های فرهنگی و هنری خود تکیه و نگاه جدی داشته باشد و برگزاری جشنواره‌های تئاتر و فیلم می‌تواند بخشی از توسعه همه‌جانبه باشد.

معاون سیاسی امنیتی استاندار همدان خاطرنشان کرد: با برگزاری جشنواره تئاتر، جامعه هنری استان در سطح جهانی مطرح می‌شوند و شاهد ارتقای تراز نگاه و بینش آنها خواهیم بود.

وی با اشاره به نامگذاری همدان به نام «پایتخت تاریخ و تمدن ایران» تأکید کرد: همدان باید شاخصه‌هایی داشته باشد که نشان‌دهنده سرآمد بودن آن در برخی حوزه‌هاست و برگزاری جشنواره می‌تواند بخشی از این شاخصه‌ها باشد.

فامیل کریمی اظهار داشت: جشنواره تئاتر کودک شور و شعفی در استان ایجاد می‌کند که جامعه را سرشار از دنیای کودکانه کرده و می‌تواند در حوزه تربیتی نیز موثر باشد و شکوفایی و بالندگی در این

فرماندار همدان:

مخاطب‌شناسی در جشنواره‌ها بسیار مهم است

مهرداد حمزه

بنویسید سراغ چه موضوعی می‌روید؟ از کتاب داستان رانسان شهید مطهری کمک می‌گیرم که داستان‌های کوتاه و کودک پسند همراه با آموزه دینی دارد. کودکان بنا به فطرت پاک خود تشنه بازگویی این مسائل هستند. قرآن نیز بر آموزش با قصه تأکید دارد.

■ اگر بخواهید نقشی در تئاتر داشته باشید کدام نقش‌ها برایتان جذاب است؟ تمایل به بازی شخصیت‌های مثبت دارم، کسی دوست ندارد آقا گرگه باشد، خورشید خانم محبوب بچه‌هاست!

■ فرزندان شما از تماشاگران جشنواره هفدهم هستند؟

تمایل به تماشای تئاتر دارند و من حتما آنها را برای تماشای تئاتر می‌برم.

■ به نظر شما جشنواره تئاتر کودک و نوجوان چه رنگی است؟

جشنواره تئاتر کودک از دید من رنگ پرچم ایران است.

■ یک بیت شعر کودکانه بخوانید!

شعر صد دانه یاقوت به ذهنم می‌رسد. با شنیدن نام شعر کودکانه به یاد مصطفی رحماندوست می‌افتم که شاعری همدانی است و دبیری این دوره جشنواره نیز برعهده دارد.

■ نقش فرمانداری همدان در برگزاری مطلوب جشنواره تئاتر چگونه بوده است؟

فرمانداری سعی داشته با همکاری سایر نهادها و ارگان‌ها امکانات خوبی در اختیار مهمانان جشنواره قرار دهد چراکه خوب یا بد برگزار شدن جشنواره متعلق به تمام استان است.

■ صحبت آخر

امیدوارم شاهد تکرار جشنواره‌های اینچنینی و تاثیرگذاری مثبت آن برای ارتقای فرهنگ اسلام ناب در ذهن پاک کودکان و نوجوانان باشیم.

بزرگترها به بهانه کودکان در سالنهای تئاتر حضور می‌یابند که ممکن است برعکس باشد!

■ برکات جشنواره تئاتر برای استان؟

پرورش افراد مدیر در استان، پرورش افراد هنرمند مانند تهیه‌کننده، کارگردان، نویسنده، فیلم‌سازی، بازیگر و سایر عوامل تولید تئاتر و فیلم از برکات برگزاری جشنواره در استان است. جشنواره می‌تواند علاوه بر شناسایی استعدادها به شکوفایی آن نیز کمک کند. با رقابت سالمی که در استان شکل می‌گیرد می‌توان هنرمندان بومی را شناسایی کرده و به رخ سایرین بکشیم.

■ اگر قرار باشد داستان یک تئاتر را

دارند که به آنها خوراک فکری بدهد، اگر بتوانیم نقشهای زیبا، واقعی و دینی را خوب در ذهن کودکان ایجاد کنیم و پایه اعتقادی را در قالب تئاتر ببینیم علاوه بر ایجاد نشاط، آینده را نیز تضمین می‌کند.

■ ارتباط جشنواره تئاتر با ایجاد نشاط در جامعه؟

شور و شعفی که در اثر برگزاری جشنواره، قبل، هنگام و بعد از آن ایجاد می‌شود به ویژه هنگام برگزاری وصف‌نشده‌ای است و می‌تواند علاقه زیادی در مخاطبان ایجاد کند، استعداد یابی داشته باشد و در مخاطبان ایجاد انگیزه داشته باشد.

■ به نظر شما بزرگترها نیز تمایل به دیدن تئاتر کودک دارند؟

حسن قهرمانی مطلق، فرماندار ۴۴ ساله همدان دارای مدرک کارشناسی ارشد برنامه ریزی از دانشگاه شهید بهشتی است.

ماتده ۱۶ ساله، فاطمه ۱۱ ساله و حسین ۸ ساله این روزها کمتر پدر خود را می‌بینند چراکه مانند بسیاری از مسوولان استان علاوه بر فعالیت‌های روزانه خود، دغدغه برگزاری هرچه بهتر جشنواره تئاتر را دارد.

■ نظر شما درباره جشنواره تئاتر و برگزاری آن در همدان؟

هفدهمین دوره جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان به خانه خود بازگشته که علت این بازگشت را می‌توان در برگزاری موفقیت آمیز ۳ دوره جشنواره فیلم و همت استاندار، معاون سیاسی امنیتی استانداری، اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی و وزارت ارشاد این اتفاق فرهنگی به همدان جستجو کرد.

■ ره آورد جشنواره برای شهر و استان؟

ایجاد روحیه نشاط، شادی، شغف و امید در جامعه از کارکردهای جشنواره‌هایی مانند جشنواره تئاتر است، با استفاده از هنر و ابزار هنر می‌توان خواسته‌های معقول و منطقی کودکان و نوجوانان که آینده‌سازان کشور هستند را منتقل کرد. کودکان دارای فطرتی پاک و تاثیر پذیرند که اگر در انتقال درست مفاهیم به آنها غفلت کنیم دیگران از خلاء به وجود آمده استفاده کرده و مفاهیم مدنظر خود را منتقل می‌کنند.

■ کارکرد تئاتر در تربیت دینی؟

هنر مسئولان برگزار کننده می‌تواند مخاطب شناسی باشد، مردم از هنر انتظار

گلدان‌های کوچک و شکوفایی‌های بزرگ

... غلامرضا بکتاش

همه کسانی که سر و کارشان با بچه‌هاست خوب می‌دانند که باید شاد باشند و شادی‌آفرین باشند خوب می‌دانند که باید با بچه‌ها بخندند و با بچه‌ها گریه کنند خوب می‌دانند که باید زلال باشند تئاتر کودک و نوجوان ابزاری مناسب است تا در شادی‌ها و غم‌های بچه‌ها شریک باشیم و شرکت کنیم حرکت جز جدایی‌ناپذیر کودکان و نوجوانان است. خوب است با آنها حرکت کنیم و اگر به اسم مبارک کودکان و نوجوانان می‌نویسیم یا اجرا می‌کنیم آنها را در بین راه گم نکنیم تئاتر کودک و نوجوان فرصتی مناسب است تا کنار کودکانمان غیرمستقیم به زندگی لبخند بزنیم و یادآوری کنیم که گلدان‌های کوچک هم می‌توانند به شکوفایی‌های بزرگ دست بیاورند چه فرقی دارد همدان باشیم یا اصفهان. وقتی به خاطر دل بچه‌ها کار می‌کنیم.

چه فرقی دارد تهران باشیم یا همدان. وقتی در لبخند بچه‌ها سهم می‌شویم. بچه‌ها هیچ فرقی با هم ندارند. آنها مثل هم می‌خندند و مثل هم نگاه می‌کنند و مثل هم فکر می‌کنند. نگاه آنها زلال است. چشم آنها دنبال زلالی‌هاست. یادمان باشد اگر به اسم آنها می‌نویسیم و اجرا می‌کنیم به آنها فرصت شکوفایی دهیم.

طوری که «گل‌ها هر جا که دوست داشته باشند بشکفند» قیصر امین‌پور

وقتی گلدان نمایش شاخه گل‌هایی زیبا را نمایش دهد و بوی آنها به مشام بچه‌ها می‌رسد دیگر فرقی ندارد تئاتر کجاست و کجا اجرا می‌شود. مهم این است که فقط برای بچه‌ها اجرا نشود امید است که نهال تئاتر کودک و نوجوان در هر جای ایران که کاشته می‌شود همواره شاداب و پرباروت بماند. امید است حرف ما در نمایش حرف تمام بچه‌های جهان باشد. امیدوارم ایمان خاکی گلدان نمایش ضعیف نشود.

مثل فاک گلدان است

فاک کشور ایران

شافه شافه روییده

صد هزار گل در آن

***

در سیاه پیپیره

عطر شمعدانی‌هاش

مثل شعری از حافظ

شعر همزبانی‌هاش

***

لاله‌اش به من آموخت

راه و رسم گفتن را

فاک او به من آموخت

شویه شگفتن را

غلامرضا بکتاش

غلامرضا بکتاش ۱۳۵۲

شاعر کودک و نوجوان، مربی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و کارشناس هنر برگزیده جشنواره شعر فجر در بخش کودک و نوجوان ۱۳۸۸ تهران برگزیده جشنواره کتاب سال مطبوعات با کتاب رونویسی از بهار ۱۳۸۶ تهران برگزیده جشنواره کتاب فصل جمهوری اسلامی ایران با کتاب با دعای باران ۱۳۸۷ تهران و ... کتاب‌های چاپ شده:

مجموعه شعر آفرین به آفتاب، نشر سوره ۱۳۸۲.

مجموعه شعر رونویسی از بهار، نشر کانون ۱۳۸۶.

مجموعه شعر با دعای باران، نشر مدرسه ۱۳۸۷.

مجموعه شعر نوجوانی درخت کاج، نشر سرروش ۱۳۸۸.

تا رادیو خیر داد، نشر پالیز ۱۳۸۷.

و این یعنی ...

... مجید سرسنگی

با تئاتر کودک و نوجوان در دیگر کشورهای دنیا - نه فقط چند کشور محدود و عمدتاً همسایه؛ و این یعنی حمایت از گروه‌های تئاتر کودک و نوجوان برای آنکه بروند این سر و آن سر دنیا و تجربه کنند آنچه را که باید تجربه کنند؛ و این یعنی بازنگری در آموزش تئاتر کودک و نوجوان از مقطع پیش دبستانی تا دوره‌های تحصیلات تکمیلی دانشگاهی؛

و این یعنی اصلاً داشتن یک طرح جامع آموزش تئاتر کودک و نوجوان که همه در کشور از آن تبعیت کنند، آن را قبول داشته باشند و آن را اجرا کنند.

و این یعنی تربیت مربیان این تئاتر برای آنکه به معنای واقع کلمه بتوانند تئاتر کودک و نوجوان را آموزش دهند یا آن را به اسلوب پداگوژیکی اجرا کنند؛

و این یعنی حمایت از تولید فیلم-تئاترهای کودک و نوجوان تا در سطحی وسیع توزیع شود و با خود فرهنگ تئاتر و بالاخص اینگونه تئاتر را به داخل خانه‌ها و خانواده‌ها ببرد؛

و این یعنی حمایت از تولید نمایش نامه‌های مربوط به این تئاتر، علی‌الخصوص آنها که گذشته پر افتخار ادبی، فرهنگی و هنری این مملکت را با آینده‌ای که از پیش رو می‌آید گره می‌زنند؛

و این یعنی حمایت از همین تک و تنها جشنواره‌ای که با هزار مشقت و باری که بر دوش برگزار کنندگان آن است سالی یکبار اتفاق می‌افتد و قرار است رخدادی بین‌المللی در حوزه تئاتر کودک و نوجوان باشد؛

و این یعنی ده‌ها و ده‌ها «این یعنی» دیگر که سال‌هاست گفته می‌شود و البته گوش‌ی برای شنیدنش نیست و اگر هم هست امیدی به فهمیدنش نیست، یا اگر سیاه نمایی نباشد، کمتر می‌توان به فهمیدنش امید داشت.

با این وجود تئاتر کودک و نوجوان به همت یک عده آدم عاشق همچنان به راه خود ادامه می‌دهد. به آن امید که روزی این تئاتر جایگاهی در خور و متناسب با قلب‌های صمیمی و پاک کودکان و نوجوانان دوست داشتنی این مرز و بوم بیابد؛ مرز و بومی که هویت خود را وام دار شهیدان جاوید نام، این کشور است.

جشنواره تئاتر کودک و نوجوانان - فارغ از اینکه بین‌المللی باشد یا نباشد، اینجا برگزار شود یا آنجا، اینجا بیایند یا آنها و هر گزینه دو بخشی دیگر - مهم است، چونکه تئاتر کودک و نوجوان اهمیت دارد؛ و تئاتر کودک و نوجوان مهم است، زیرا طرف حسابش کودک است و نوجوان، که یعنی آینده هر کشور و تضمین سعادت و خوشبختی هر ملت.

تئاتر کودک و نوجوان ما در کنار استعدادهایی که دارد و بارقه‌هایی از سلیقه و ذوق که از هنرمندانش دیده می‌شود و نیز البته پشتوانه مستحکمی از ادبیات مربوط به این قشر، مشکلات فراوانی نیز دارد که البته همه آنها در مجال این گفته نمی‌گنجد. و همچنین باید اذعان کرد بخش عمده‌ای از این مشکلات به خود تئاتر ما باز می‌گردد که در این سال‌های اخیر بیشتر از آنچه به آینده خود نگریسته و به فکر استحکام بخشیدن به بنیان‌های نظری و توجه به برنامه ریزی‌های دراز مدت و ژرف اندیشانه بوده باشد، در قید و بند گذران روزانه امور بوده و اینکه چه کند که عده قلبی خوششان آید و عده کثیری روزگار به سکوت بگذرانند!

بنابراین اگر که تئاتر کودک و نوجوان می‌خواهد که سرنوازش همان نشود که سرنوازش سینمای کودک و نوجوان شد - که نه سازنده دارد و نه حمایت کننده از سازنده دارد و نه بیننده برای آنچه که سازنده می‌سازد - باید به فوریت به خود آمده و تنها دلخوش به برگزاری یک جشنواره در طول سال نشده و جایگاه خود را خیلی فراتر از آن چیزی که الان هست ببیند.

میرهن است که در نخستین گام تئاتر کودک و نوجوان باید حصار روزمرگی خود را - که از عمومیت تئاتر به ارث برده است - در هم پیچیده و برای از امروز تا آینده دور خود برنامه داشته باشد و این یعنی شناسایی و حمایت از استعدادهای قابل شکوفایی در این عرصه؛

و این یعنی حمایت عملی و نه کلامی مسئولین محترم از این تئاتر و مشتقات آن؛

و این یعنی گسترش این تئاتر به همه استان‌ها و همه طول سال نه فقط یک استان و نه فقط یک بار در سال؛

و این یعنی ایجاد امکان تعامل هر چه بیشتر

تئاتر کودک باید آگاهانه پیش برود

پیام خدایندو

نگو، نشان بده». اگر ما به آنها پیام بدهیم کودکانشان خسته می‌شوند. ولی اگر تصاویر جذاب باشد، آن را دنبال می‌کنند و پیامها سریع تر در ذهن بچه‌ها می‌نشینند.

کار شما با یک گروه ثابت است یا برای همین نمایش دور هم جمع شدید؟

نوشین بیگلریان: ما یک گروه ثابت هستیم که ۱۳-۱۴ سال است آن را به نام «گروه تئاتر ما» حفظ کردیم که ۴ عضو اصلی دارد. پدرم، احمد بیگلریان که سرپرست و نویسنده است. من کارگردان و طراح صحنه، نیما بیگلریان کارگردان و نویسنده و همسر صابر دارپوی که همیشه آهنگساز است. ولی در گروهمان تعدادی میهمان داریم که در بخش‌های مختلف نمایش به ما کمک می‌کنند. در همین نمایش ۶ بازیگر داریم و در مجموع ۱۵ نفر در کنار یکدیگر آن را به مرحله اجرا رساندیم.

به بحث جشنواره تئاتر کودک پردازی می‌کنید. این جشنواره با نام امید سالها در همدان بود. آن دوره را چگونه دیدید؟

احمد بیگلریان: پیش از آن که این جشنواره در همدان شکل بگیرد، تعدادی از نویسندگان و کارگردانان بودند که کار کودک انجام می‌دادند. در اداره ارشاد آن زمان این نیاز احساس شد که با توجه به استقبال مخاطبان، یک جشنواره تئاتر کودک و نوجوان ایجاد شود. نیمی از جمعیت دنیا کودکان زیر ۱۸ سال هستند که مثل بزرگ ترها به

مداوم شروع کردیم و مرداد ماه فیلم آن را به تهران فرستادیم. اما به خاطر درگیری سالن ها، تنها ۵ شب نمایش عمومی داشتیم ولی اجرای عمومی رسمی ما برای بعد از جشنواره است.

باز خوردها چطور بود؟

احمد بیگلریان: خیلی خوب بود. من همیشه نگران بودم که بچه‌ها با آن ارتباط برقرار نکنند. اما دیدیم که هم خانواده‌ها و هم بچه‌ها از آن خوششان آمد. نوشین بیگلریان: حتی بچه‌های کوچک ۴ ساله که آمده بودند می‌خواستند دوباره آن را ببینند و خیلی از این استقبال تعجب کردم. چون همه آنها اولین بار با این موضوع آشنا می‌شدند و دیالوگ‌های آن را در پاسخ به پدر و مادر به کار می‌بردند. به عنوان مثال دختر من که ۳/۵ سال دارد به موقع این پیام‌ها را به کار می‌برد و مثلا می‌گوید کودک را نباید از مادر جدا کرد یا تنبیه بدنی ممنوع است و هر وقت ما فراموش می‌کنیم او یادآوری می‌کند و در واقع مواد آن را حفظ کرده است.

آموزش در بسیاری از برنامه‌ها و نمایش‌های کودکان مطرح می‌شود. ولی کودکان خیلی آنها را مورد توجه قرار نمی‌دهند. فکر می‌کنید چه نکاتی در اجرای نمایش و طنزها و داستان‌ها توانسته آنها را جذب کند تا پیام‌ها را بهتر بپذیرد.

احمد بیگلریان: به نظر من به خاطر شیوه و بازی طنز است. با طنز خیلی از مسائل را بهتر می‌توان مطرح کرد. کودکان مسائل را با زبان جدی نمی‌پذیرند ولی وقتی زبان طنز پیش آید به سمت آن جذب می‌شوند. جمله ای هست که می‌گوید «هرگز رفتارشان تغییر می‌کند.

نمایشنامه چه بود؟

نوشین بیگلریان: اولین بار است که اصول کودک مطرح می‌شود و به خاطر همین موضوع بکری است. ما خانواده‌ها و مهد کودک‌ها و مدارس را دعوت می‌کنیم تا بیایند و با حقوق بچه‌ها آشنا شوند. ۵۰ درصد مردم نمی‌دانند چنین حقوقی اصلا وجود دارد و با

نوشین بیگلریان از کارگردانان و فعالان تئاتر کودک و نوجوان همدان است که به همراه پدر، برادر و همسر خود سال‌هاست در نمایش‌های مختلف به عنوان کارگردان و بازیگر حضور دارد.

دیدن این نوع نمایش، رفتارشان تغییر می‌کند.

احمد بیگلریان: بسیاری از خانواده‌ها با این موضوع آشنایی ندارند و بچه‌ها هم حقوق خود را نمی‌شناسند. به عنوان مثال یکی از این اصول می‌گوید بچه تا ۱۸ سالگی کودک است و نباید سر کار برود. در حالی که می‌بینیم تعداد زیادی از کودکان به سر کار می‌روند. یا مثلا نباید کودک خردسال را به جز موارد اضطراری از مادر جدا کرد. تمام کشورهای جهان چنین قانونی را پذیرفته اند و باید در مورد آن اطلاع رسانی شود.

مطرح کردن چنین پیام‌هایی قطعا پروسه طولانی را تا رسیدن به مرحله نمایش طی کرده. در مجموع چه مدت طول کشید.

احمد بیگلریان: نمایشنامه در سال ۱۳۷۷ نوشته شده و امسال که قرار شد جشنواره به همدان بیاید، دخترم ابراز علاقه کرد آن را کارگردانی کند.

نوشین بیگلریان: تمرینات را از اواخر اردیبهشت به طور

توضیح دهید. احمد بیگلریان: داستان دو بچه دو قلوئی پسر و دختر است که وارد دانشگاه شده اند و در شب تولدشان، دوران کودکی خود را مرور می‌کنند. پدر و مادر آنها شاغل بوده اند، آنها بین دو نوع تربیت گیر کرده اند. یکی شیوه سنتی تربیت پدر بزرگ و مادر بزرگ و دیگری شیوه تربیت مدرن پدر و مادر. تا اینکه به کتابخانه پدر و مادر وارد شده و با کتاب اصول ده گانه تربیت کودک آشنا می‌شوند و می‌بینند بچه‌ها چقدر حقوق دارند که در موردشان رعایت نمی‌شود. تا این اصول را روی کاغذ می‌نویسند و در اتاق پدر بزرگ و مادر بزرگ و پدر و مادر نصب می‌کنند و به این نتیجه می‌رسند که باید حقوق آنها رعایت شود. در واقع بچه‌ها با اصول ده گانه حقوق کودک آشنا می‌شوند. ضمن اینکه پدر و مادرها هم همراه کودکان به سالن نمایش می‌آیند.

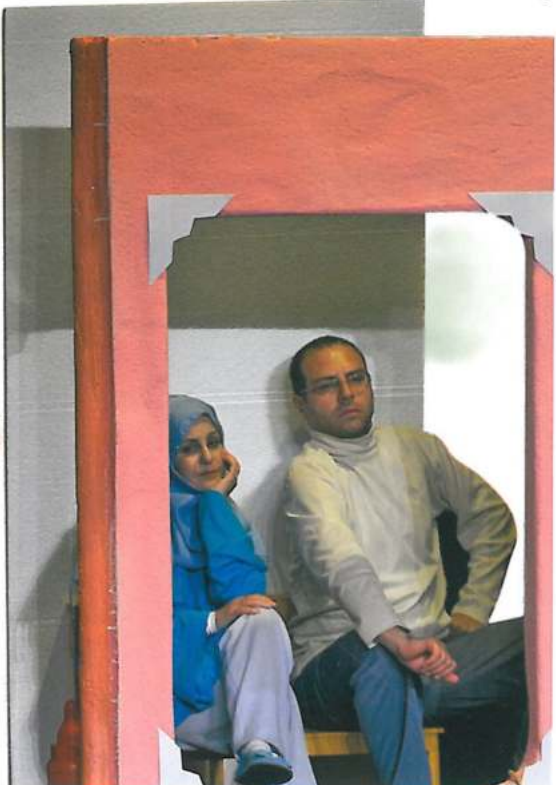
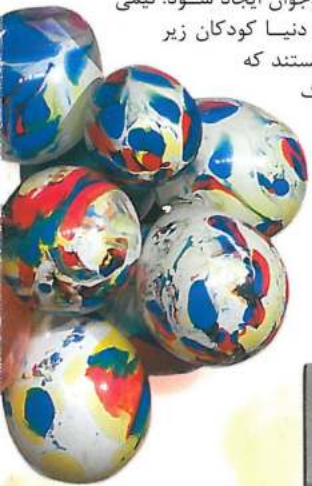
ابتدا در مورد داستان نمایش کمی توضیح دهید.

هدفشان از به روی صحنه بردن این

جمعه ۹ مهرماه ۱۳۸۹
شماره سوم

روزگار همدان جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان / همدان

استقلال نیاز دارند. با پی گیری آقای صوفی که مدیر کل وقت ارشاد بود، اولین جرقه‌های تشکیل جشنواره زده شد. سال اول، جشنواره به صورت منطقه ای اجرا شد و استان‌های هم جوار همدان آمدند و اجرا کردند. آن دوره ما از همدان نمایشی نداشتیم و احساس می کردیم چون میزبانیم نباید شرکت کنیم. گروه‌ها آمدند در ۴ سالن نمایش های خود را اجرا کردند و با استقبال بسیار خوبی روبرو شد. به مرور یک دبیرخانه دائمی در همدان تشکیل شد. شرایطی که ما در همدان داریم بد نیست و نسبت به شهرهای دیگر سالن‌های متعددی داریم و ۶-۷ سالن به همین جشنواره اختصاص یافته است. با توجه به اینکه بنیان جشنواره در همدان گذاشته شده ساخت و سازهایی برای آن در نظر گرفته شده است. به جز آقای صوفی، آقای شریف زاده که معاون بود و آقای کبودرآهنگی و آقای قهرمانی هم به این موضوع کمک زیادی کردند. پس از تغییر و تحول مدیران، پس از ۹ دوره دچار مشکل اقتصادی شدند و حمایت‌ها کمتر شد. مسئولان تهرانی می گفتند باید جشنواره به شکل خودکفایی برگزار شود و همین باعث شد جشنواره از همدان برود و همدانی‌ها متاسف شدند. مردم عادت کرده بودند سر موقع بیایند و سالن‌های شلوغ و نمایش‌های متعدد وجود داشت. این جشنواره باعث شد تئاتر کودک در همدان به رسمیت شناخته شود و بعدها دیدیم انجمن تئاتر کودک و نوجوان استقلال پیدا کرد. در دانشگاه‌ها رشته‌های تخصصی کودک به وجود آمد. ما حصل آن چیزی است که امروز می بینیم که طی ۱۸ سال به یک جشنواره بین المللی تبدیل شد و در روند تکاملی اش سیر خوبی را طی کرده است. کودکان فهمیدند برای آنها اهمیت قائل می شوند و دارای تئاتر مستقل خود هستند.

حالا که جشنواره بازگشته چه تاثیری بر کارهای گروه‌های کودک همدان داشته؟

نوشین بیگلریان: از زمان بازگشت جشنواره، یکباره حدود ۷-۸ گروه اعلام آمادگی کردند و این جای خوشحالی دارد که همه بر کار کودک متمرکز شوند. ضمن اینکه شهرستان‌ها هم حضور پیدا کردند. از بین این کارها ما انتخاب شدیم. به نظر من کارهای کودک باید خیلی آگاهانه پیش برود. دوران شیر و روباه تمام شد. ما در

عصر کامپیوتر زندگی می کنیم و دیگر بچه‌ها در کوچه و خیابان نیستند و از کودک ۲ ساله با لب تاب بازی می کنند و تن به دیدن نمایش‌های موش و گربه نمی دهند. بنابراین باید تئاترها را به سمت و سوی آگاهی ببریم و این کار جز با شعور و آگاهی نویسندگان و کارگردانان ما اتفاق نمی افتد. مشکلی هم که در همدان وجود دارد کمبود متن‌های کودک است. خیلی کم به این موضوع پرداخته می شود و شاید سالی یک کار نوشته شود که پاسخ گوی نیاز بچه‌های همدان نیست. باید نمایش‌های متفکرانه روی سن ببریم تا بچه‌ها با تفکر از سالن خارج شوند نه اینکه دست بزنند و شادی کنند. چنین چیزهایی در جشن تولد و عروسی برایشان اتفاق می افتد ولی باید در زمان تئاتر، حداقل یک ساعت ذهنشان رادگیر کنیم.

احمد بیگلریان: امروز، عصر تخصص است و گروه‌ها باید متخصص باشند. اگر در نمایش بزرگسال اشتباه کنیم تماشاگر یا می پذیرد یا نمی پذیرد. ولی بچه تا ۴ سالگی همه چیز را به واقعیت می بیند و اگر یک اشتباه کنیم برایش الگو می شود. در ایتالیا عروسکی ساخته بودند که وقتی مدرسه می خواست افتتاح شود می گفتند این آدم تنبلی بوده و اخراج شده و حالا اسمش را نمی نویسم. این عروسک به قدری لودگی در می آورد که می گفتند او را ثبت نام کنید و کم کم دیدند بچه‌ها ادای آنها را در می آورند و نکات منفی اش را برداشت می کنند. آموزش و پرورش ایتالیا به نتیجه رسید که نباید چنین کاراکتری جذاب باشد. ما متن نمایشی کم داریم. به نظرم نویسنده کودک زیاد داریم اما باید کارهای آنها بررسی شود. پیشنهاد من به دبیر جشنواره این است که هر سال در کنار برگزاری جشنواره، به نویسندگان کودک سفارش کار دهند و مثلاً با ۸-۱۰ نفر قرارداد ببندند که در سال آینده یک نمایشنامه بنویسند و

تحويل دهند. در این صورت دست کارگردانان برای اجرا باز خواهد بود. نمایش مانند کار صنعتی است. باید ابتدا مواد خام تامین شود تا به آنها سر و شکلی بدهیم. مواد خام تئاتر، نمایشنامه است و اگر می خواهیم کمبودش از بین برود، بهتر است از همین امسال سفارش کار بدهند و چند نمایشنامه نویس کودک را انتخاب کنند.

تعداد زیادی نمایش در سالن‌ها روی صحنه رفت و به نظر رسید استقبال خوبی از آن شد. به نظر شما این موضوع تداوم پیدا می کند؟

نوشین بیگلریان: استقبال خیلی خوب بود و همه نمایش‌ها در سالن پر روی صحنه می رفتند. چون اسپانسرهای خوبی گرفته بودند و تبلیغات خوبی داشتند. اگر این وضعیت ادامه پیدا کند می توانیم سال آینده هم شاهد تداومش باشیم.

احمد بیگلریان: بهتر است اداره کل ارشاد با نمایش‌ها قرارداد ببندد. ما هزینه‌های فراوانی برای تبلیغات انجام دادیم و هر چقدر بلیت فروشی کنیم جواب گوی کار دسته جمعی و گروهی نیست. گروه‌های کودک ممکن است آسیب پذیر باشند. به علت بیماری آنفلونزا، یکی از نمایش‌هایمان در سال قبل ضرر کرد. در تمام دنیا، تئاتر را دولت‌ها حمایت می کنند.

با توجه به برگزاری جشنواره تئاتر کودک اداره کل ارشاد بهتر است حمایت از نمایش‌های کودک و نوجوان را در اولویت کاری خود قرار دهد. نمایش کودک به نور و دکور و رنگ نیاز دارد. چرا که

بچه همه چیز را به چشم واقعیت می بیند. اینها همه هزینه‌بر است. ما از جیبمان می دهیم ولی بهتر است با هنرمندان قرارداد بسته شود و حمایت کنند.

نوشین بیگلریان: بازیگران نمایش انتظار دارند ورودی نمایش بین آنها تقسیم شود. ولی

مجبوریم هزینه‌مان را به آنها بگوییم و از مبلغ نهایی کسر شود.

وضعیت سالن‌ها چطور هست؟

احمد بیگلریان: سالن وجود دارد و سالن هم می دهند. مشکلی در این مورد وجود ندارد. مسئله ما در بخش تبلیغات است. مثلاً شهرداری حمایت می کند و تالار فجر را در اختیارمان قرار می دهد. اما هزینه‌های دیگر به آسانی تامین نمی شود.

حالا چه کار کنیم که جشنواره در همدان بماند؟

احمد بیگلریان: همه مردم و هنرمندان همدان دوست دارند جشنواره در اینجا بماند. بقای این جشنواره بستگی به حمایت مسئولان دارد. اگر مسئولان علاقمند به توسعه فرهنگ و هنر کودک باشند باید این جشنواره را در این شهر نگه دارند. بقای آن به مسائل مالی ربط دارد که دست هنرمندان و مردم نیست. مسئولان باید ضرورت برگزاری جشنواره را حس کنند.

به جایزه بردن امیدوار هستید؟

احمد بیگلریان: همه هشت نمایش برای اولی می آیند. رقابت‌ها سخت است. امیدواریم برخورد تخصصی شود. البته از نظر ما هر کس برنده شود عین خود ماست و هر کس برنده شود ما خوشحال می شویم. بچه‌های تئاتر عین هم هستند و هیچ تفاوتی نباید بگذارند.

نوشین بیگلریان: امیدواریم حداقل آبروی همدان را حفظ کنیم!

جمعه ۹ مهرماه ۱۳۸۱
شماره سوم

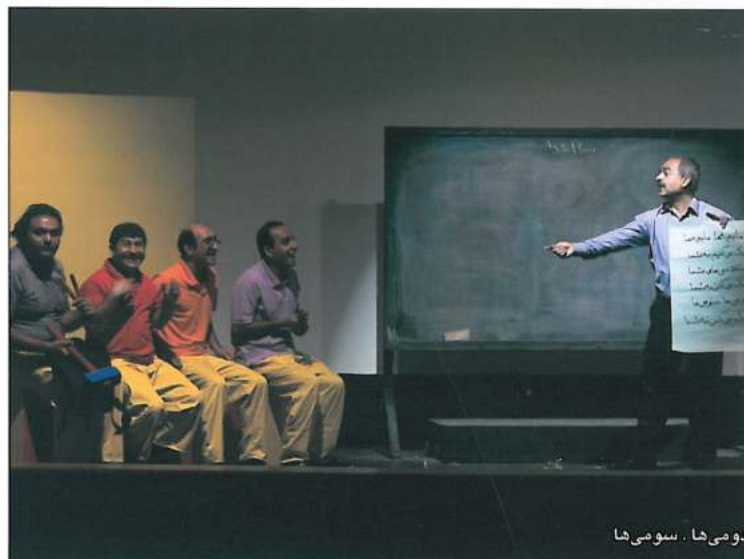
روزگار همدان جشنواره بین المللی
تئاتر کودک و نوجوان / همدان

دومی ها ، سومی ها

علی بابا

دومی ها ، سومی ها

نمایش خیابانی - رضا فیاضی

نمایش خیابانی - رضا فیاضی

نمایش خیابانی

نمایش خیابانی - رضا فیاضی

لافکاریو

لافکاریو

لافکاریو

۶

جمعه ۹ مهرماه ۱۳۸۹

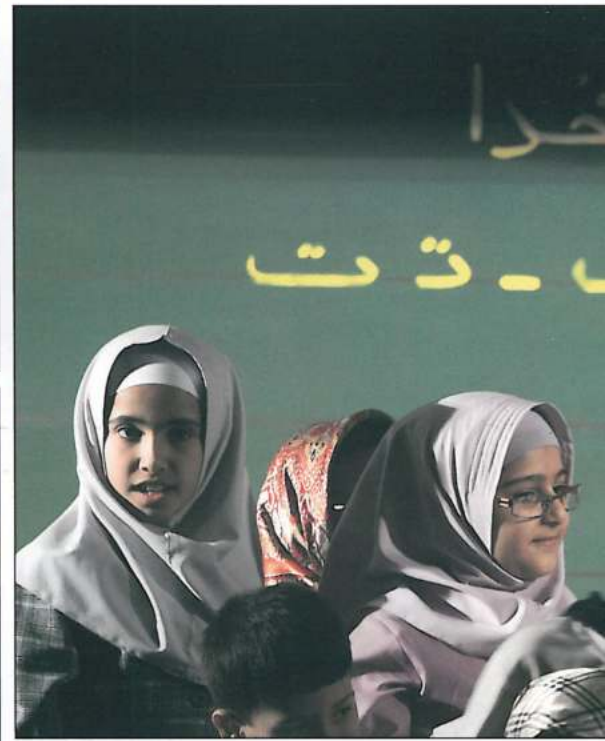
شماره سوم

امیر

روزنگار فلسطین جشنواره بین المللی
کتابت کوک و موجوان / امدان

روز دوم در قلاب تصویر

جمعه ۴ مهرماه ۱۳۸۹
شماره سوم

روزگار مفاصلین جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان / همکار

آمبرج

خواهد شد.

■ تفاوت کودک دیروز و امروز یکی دیگر از موضوعاتی است که در تئاتر مطرح می‌شود. شما تاثیر آن را چگونه می‌بینید؟

من همیشه یک مثال می‌زنم. اگر داستان‌های سنتی را بخواهید ارائه دهید نمی‌توانید آن را با همه پارامترهایی که مادر بزرگ‌ها نقل می‌کردند، تعریف کنید. بچه‌ها با کامپیوتر و اینترنت بزرگ می‌شوند بنابراین فرم‌ها و مضامین قدیمی باید در شکل نوین و مناسب با بچه‌های امروز مطرح شود. مادر بزرگ ما نقل و نبات در جیب داشت و زن مهربانی بود. اما اکنون مادر بزرگ بچه فوق لیسانس دارد. بچه‌ها از طریق اینترنت و تلویزیون با تمام دنیا ارتباط برقرار می‌کنند. بچه‌ها چیزهای امروزی می‌خواهند.

■ بخش سیرک نمایش خیلی حرفه‌ای به نظر می‌رسید. از سیرک بازهای حرفه‌ای استفاده کردید؟

نه سیرک باز حرفه‌ای نبود. البته من خودم سیرک را دوست دارم. فیلم‌های سیرک‌های مختلف را دیدیم و موسیقی‌های آنها را مدنظر داشتیم. وسایلی که داشتیم خیلی عادی بود. مهم نوع کار کردن با آنها بود و با وجود سادگی، با پرداخت و موسیقی و تزئین مناسب، فکر می‌کنم فضای سیرکی را ایجاد کردیم.

■ نمایش خاصی در دوران کودکی و نوجوانی تان بوده که نسبت به آن حس نوستالژیک داشته باشید؟

مادرم مرا به کانون می‌برد و نمایش‌های زیادی در حوزه کودک دیدم. اما نکته‌ای هست که از یاد نمی‌برم. من با خانم امیریان در جشنواره اصفهان به عنوان بازیگر حضور داشتم و تجربه شیرینی بود. یکی از تئاترهای نوستالژیک من، نمایش خانم امیریی با عنوان «نخودی و غول سرما» بود که به بچه‌ها شعله‌ای می‌دادند و از آنها می‌خواستند غول سرما را آب کنند. این خیلی در ذهن من تاثیر گذاشت که من به عنوان کودک توانستم این غول را آب کنم. برای من خیلی جذاب بود چون خودم در نمایش دخیل بودم.

■ این نمایش در بخش بین الملل جشنواره حضور دارد. فکر می‌کنید این نمایش بتواند با کودکان و نوجوانان سایر کشورها هم ارتباط برقرار کند؟

داستان لافکادیو و پیام آن جهانی است. ما هم سعی کردیم به آن جهانی نگاه کنیم و طوری کار کنیم که در تمام دنیا بتوانند آن را ببینند و فکر می‌کنم در صورت فراهم شدن شرایط بتواند اجراهای موفق در سایر کشورها داشته باشد.

■ حرف خاصی اگر باقی مانده بفرمایید.

فکر می‌کنم می‌توان جشنواره‌های بنیادی‌تر ایجاد کرد و به کیفیت آن توجه کرد و در شهرستان‌های مختلف حضور داشت. وجود سالن‌های حرفه‌ای تئاتر از مسائل مورد نیاز کشور است. اگر تقاضای تئاتر کم است، می‌تواند به خاطر کمبود برنامه‌های فرهنگی باشد. نباید همه امکانات در تهران متمرکز شود. نکته دیگر اینکه اگر در شهرستان‌ها اجرا داشته باشیم بسیار مفید است. فرهنگ و هنر باید در جامعه وجود داشته باشد که نیازمند توجه مسئولان است.

■ وضعیت تئاتر کودک و نوجوان از نظر سطح کیفی و استقبال مخاطبان چطور است؟

متولی تئاتر مرکز هنرهای نمایشی است ولی نمی‌تواند سهم خیلی بزرگی داشته باشد. متولی تئاتر کودک باید آموزش و پرورش باشد. بچه‌ها درس تئاتر داشته باشند و یاد بگیرند تئاتر بازی کنند، ببینند و بسازند. یک پروسه تئاتری، فرد تئاتری را به تربیت نمی‌کند. بلکه کسی را تربیت می‌کند که شنیدن و کار گروهی را بیاموزد. مسئله دیگر این است که در تهران تنها دو سالن کانون پرورش فکری و تالار هنر را مخصوص کودکان داریم که خیلی کم است. تعداد هنرمندان خیلی زیاد است و شاید دو سال یک بار هم نوبت به ما نرسد. در زمینه پژوهش تئاتر فعالیت‌های جدی انجام نمی‌شود. تئاتر کودک باید بین تهران و شهرستان‌ها مبادله شود و کارهای یکدیگر را ببینیم و با فرهنگ‌های هم آشنا شویم و با یکدیگر حرف بزنیم. با یک جشنواره نمی‌توان همه این کارها را انجام داد. نکته دیگر اینکه خیلی از مخاطبان کم سن و سال شاید با فرهنگ تئاتر دیدن آشنا نباشند که اگر آموزش و پرورش حامی تئاتر باشد این مسئله حل

چون هنوز گروه سنی در تئاتر کودک خیلی مفهوم جدی ندارد و پدر و مادر و ما سازندگان به این موضوع توجه لازم را نداریم سالن‌ها خیلی به کارهای نوجوان توجه زیادی ندارند. سعی کردیم کاری ارائه دهیم که هم مخاطب کودک و هم مخاطب نوجوان با آن ارتباط برقرار کنند و البته چون بچه‌ها همراهان بزرگسال خود را دارند، سهمی هم برای بزرگسالان قائل باشیم و پارامترهایی را در نظر بگیریم.

چون هنوز گروه سنی در تئاتر کودک خیلی مفهوم جدی ندارد و پدر و مادر و ما سازندگان به این موضوع توجه لازم را نداریم سالن‌ها خیلی به کارهای نوجوان توجه زیادی ندارند. سعی کردیم کاری ارائه دهیم که هم مخاطب کودک و هم مخاطب نوجوان با آن ارتباط برقرار کنند و البته چون بچه‌ها همراهان بزرگسال خود را دارند، سهمی هم برای بزرگسالان قائل باشیم و پارامترهایی را در نظر بگیریم.

■ آیا

استفاده از موسیقی فیلم «پالپ فیکشن» (تارانتینو) علت خاصی داشت؟

استفاده از موسیقی‌های فیلم جزئی از روند انتخاب موسیقی برای نمایش بود و اینگونه نبود که به دنبال استفاده از موسیقی فیلم باشیم. آهنگساز ما فرید نوایی، ساخته بود ولی ترجیح دادم در برخی صحنه‌ها از موسیقی‌ای استفاده شود که حس نوستالژیک داشته باشد و اینها را انتخاب کردیم.

نمایش لافکادیو که برای بخش بین‌الملل جشنواره هم پذیرفته شده، اجرای بسیار موفقی را در مجتمع آوینی داشت. جدا از پر شدن سالن و حضور تعداد زیادی تماشاگر به صورت ایستاده، تشویق‌ها و همراهی‌های تماشاگران سنین مختلف نشان می‌داد که این نمایش توانسته ارتباط خوبی با آنها برقرار کند.

در آخرین ساعات روز پنجشنبه در حالی که سراغ رامین کهن، نویسنده و کارگردان این نمایش رفتیم که با انجام سه اجرا از این نمایش، بسیار خسته بود. با این وجود سوالاتمان را به طور کامل پاسخ داد.

رامین کهن از سال ۸۳ فعالیت خود را در تئاتر آغاز کرده و از سال ۸۵ به طور حرفه‌ای در حوزه کودک در تهران کار می‌کند و چند نمایش را در تالار هنر روی صحنه برده است. از جمله کارهای او به عنوان کارگردان می‌توان به «آرزوی مترسک»، «آهای کدو کجا کجا؟»، «قراضه جنگی‌ها به پیک نیک می‌روند» اشاره کرد.

■ ایده داستان چگونه به ذهنتان رسید؟ پروسه رسیدن ایده به اجرا چقدر طول کشید؟

قصه نمایش اقتباس آزاد از داستان‌های شل سلور استاین بود و آن را به نمایشنامه تبدیل کردیم. حدود ۴-۵ ماه تمرین کردیم و یک ماه هم اجرا رفتیم. اجرای عمومی ما به مدت ۲۶ شب در تالار هنر در اسفند ۸۸ بود.

■ استقبال چگونه بود؟

ما در زمان خیلی بدی اجرا رفتیم که همه به فکر خانه تکانی و خریدهای عید بودند و استقبال در حدی که فکر می‌کردیم نبود. اما فکر می‌کنم آنهایی که آمده بودند را راضی کردیم.

■ آیا مقطع سنی خاصی از مخاطبان مدنظر شما بود؟

جمعه ۹ مهرماه ۱۳۸۹
شماره سوم

روزنامه هفت‌شنبه جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان / همدان

همراه با رادیو تناتر در جشنواره

عضو هیات انتخاب رادیو تناترهای جشنواره تناتر کودک: رادیو تناتر باعث تمرکز بر متن می‌شود

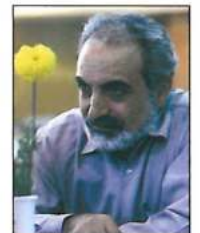
یکی از برنامه‌های هفدهمین جشنواره بین‌المللی تناتر کودک و نوجوان، بخش اجراهای رادیو تناتر است که هر روز در دو سانس در سالن آمفی تئاتر اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان همدان اجرا می‌شود. محمود زنده نام یکی از اعضای هیات انتخاب این بخش در گفت و گو با خبرنگار روزنگار جشنواره گفت: رادیو تناتر ساختار نوینی دارند که توسط مرکز هنرهای نمایشی دو سال پیش ابداع شده و در جشنواره‌های مختلف دانشجویی، رضوی و فجر به شکل جنبی و تکمیلی تجربه شده بود. امسال برای اولین بار است که این بخش به صورت رقابتی و برای مخاطبان کودک و نوجوان رونمایی شده است.

وی ادامه داد: استقبالی که رحماندوست از این بخش داشت و حمایت معاونت صدای صدا و سیما باعث شد این بخش به صورت رقابتی ایجاد شود و طی فراخوانی حدود ۵۰ اثر به دفتر جشنواره رسید که متن‌های آنها مطالعه و سیدی‌های صوتی شنیده شد و ۹ کار به بخش مسابقه راه پیدا کرد. استقبال خوبی نسبت به زمان ما انجام شد و از شهرهای یزد، ایلام، اصفهان، همدان و گروه‌های آزاد تهرانی و مرکز هنرهای نمایش رادیو آثاری به بخش مسابقه راه پیدا کرد.

وی بیان داشت: خوشبختانه استقبال خوبی از این شیوه به عمل آمده و امیدوارم با پرداخت بیشتر رسانه‌ها زمینه گسترش این شیوه را به وجود بیاوریم. چرا که با استقبال خوبی روبرو می‌شود.

گفت و گو با کارگردان و بازیگر رادیو تناتر «قلب کوچک من»

رادیو تناتر پر مخاطب‌ترین ژانر

نمایشی

یکی از نمایش‌های امسال «قلب کوچک ایمان» کاری از استان اصفهان است. با مهدی شهداد (نویسنده و کارگردان) و حجت ا... نجف پور (بازیگر) به گفت و گو پرداختیم. **سوابق وجود بخش «رادیو تناتر» در جشنواره‌ها چگونه بوده است؟**

مهدی شهداد: در جشنواره بین‌المللی تناتر فجر این بخش وجود دارد و من جایزه کارگردانی بخش دفاع مقدس را گرفته بودم. حضورش در بخش کودک اتفاق خوبی است. حدود ۳۸ سال است کار تناتر می‌کنم که ۲۰ سال آن در بخش رادیو تناتر بوده. البته تناتر به کلی مظلوم است اما رادیو تناتر مظلوم‌تر از آن است. با این حال تاثیرگذاری رادیو تناتر بیشتر است. چون با تخیل تماشاگر کار داریم و به لایه‌های فکری او می‌رویم. در فیلم و سریال همه باغچه‌ها و حیاط و دیوارها با نظر کارگردان طراحی می‌شود ولی در رادیو تناتر این موضوع به خود تماشاگر سپرده می‌شود و او را درگیر نمایش می‌کنیم. ضمن اینکه رادیو تناتر پر مخاطب‌ترین ژانر نمایشی است. به این دلیل که سهل الوصول است و هر کس در زمان رانندگی، آشپزی یا کار تولیدی به آن گوش می‌کند. در نتیجه رغبت بیشتری به آن می‌شود.

این تخیل دقیقاً همان چیزی است که مورد نیاز کودکان هم هست.

شهداد: بله. کودک و نوجوان غرق تخیل است و دنیای عجیبی از نظر فکر و اندیشه دارد که با بزرگسال قابل مقایسه نیست. ما بزرگ‌ترها وقتی می‌خواهیم خودمان را پاک نشان دهیم

کارگردان رادیو تناتر «میهمان»: رادیو تناتر محملی برای بروز خلاقیت کودکان

علیرضا آقایی مسئول تولید تناتر کانون پرورش فکری استان ایلام و تهیه‌کننده نمایش‌های رادیویی به ویژه نمایش‌های کودک است. او امسال همچنین آثاری را کارگردانی کرده است. او امسال با رادیو تناتر «میهمان» در جشنواره تناتر کودک حضور دارد.

نمایش «میهمان» چگونه شکل گرفت؟
میهمان ایده‌ای بود که خواستیم داستان پیامبر را از دید عنکبوت‌ها بررسی کنیم. قابلیت رادیو باعث شد نمایشنامه آن را برای رادیو بنویسیم و پس از آن در چند جلسه در استودیو کار جمع شده و کارهای فنی آن هم در ایلام انجام شد. **وضعیت رادیو تناترها را در مجموع چگونه می‌بینید؟**

ایده جالبی است. چرا که کسانی که در این حوزه کهنه کار هستند در یک شیشه کار خود را ارائه می‌دهند و خوب است تماشاگران آنها را ببینند تا نوع گویندگی و افکت‌ها را ببینند و البته

از بازگشتان به کودکی صحبت می‌کنیم. حال وقتی این تخیل کودک با نمایش رادیویی عجین شود نتیجه خوبی خواهد داد. نمایش رادیویی که با تخیل سر و کار دارد، وقتی وارد اندیشه کودک شود تاثیر فوق العاده‌ای دارد. البته مسئولیت عوامل این کارها خیلی سنگین‌تر است که چه چیزی و چه پیامی را به کودکان ارائه دهند. باید حواسمان باشد چگونه با روح لطیف و پرامید کودک برخورد کنیم.

فکر می‌کنید ارتباط رادیو تناتر با بازیگران چگونه میسر می‌شود؟

حضور تماشاگران باعث ایجاد انرژی در سازندگان می‌شود. امیدوارم این موضوع به شکل گسترده‌تر و نه فقط در حوزه کودک، مورد توجه قرار گیرد. به هر حال این اولین جشنواره‌ای است که در این حوزه وجود دارد و تجربه خوبی است.

فکر می‌کنید کودکان بتوانند با رادیو تناتر ارتباط برقرار کنند؟

رادیو تناتر ویژگی‌های خاص خود را دارد و به دنبال ارتباط برقرار کردن هستیم تا ببینیم کودکان چگونه با رادیو تناتر ارتباط می‌گیرند. چگونه می‌شود دیوار بین صحنه و تماشاگر را شکست. باید در سال‌های آینده دنبال ایده‌های تازه و خلاقیت بود تا کودکان بتوانند استفاده کنند. اتفاقاً اجرایی برای کودکان داشتیم که این شیوه برایشان تازه‌گی داشت و تا انتهای داستان جذابیت آن باقی مانده بود. همان کاری که یک تناتر صحنه‌ای و عروسکی برای بچه‌ها انجام می‌دهد را با رادیو تناتر می‌کنیم. ضمن اینکه از امکانات صداها بهره می‌بریم. این کار می‌تواند برای بچه هم

نجف پور: باید تفکر بلندی پشت آن بود و کسی نباید که اطلاعات زیادی در زمینه کودک داشته باشد. در بخش رادیوهای نمایشی خوشبختانه هنرمندان توانمند هستند. طرح‌های خیلی خوبی هم ارائه داده‌اند. ولی در ابتدای راه هستیم و به حرکت ارزنده‌ای نیاز است. باید به تخیل کودکان نزدیک شد و آنها را رشد داد. به نظر من در رادیو، هر کس قلمی برداشته، کار خوبی انجام داده و می‌تواند آینده روشنی را نشانمان دهد.

عوامل نمایش «قلب کوچک ایمان» نویسنده و کارگردان: مهدی شهداد، تهیه کننده: زهرا فدایی / شبکته استانی صدای اصفهان

افکتور: مسعود نصیریان، صدابردار: صدیقه خداوردی، دستیار تهیه: محسن دلبران بازیگران: سوسن ظاهرزاده، رضیه جعفری، پرتو نیلی‌پور، حجت‌ا... نجف پور

مفید باشد تا در ذهنش تصویر بکشد. وقتی از لزوم صاحب خلاقیت شدن کودکان صحبت می‌کنیم همین است که در ذهنشان محیط مدرسه و قاب و هر جای دیگری را تصور کنند.

اگر حرف خاصی مانده بفرمایید.
خوشحالم که این بخش اضافه شد. ما چند سال با نمایش‌های صحنه‌ای در جشنواره‌های امید همدان حضور داشتیم. امیدوارم شیوه اجرای رادیو تناتر ادامه یابد و خودمان تصمیم گرفتیم که در ایلام اجراهای زیادی داشته باشیم. به نظر من این شیوه می‌تواند پا به پای نمایشنامه‌خوانی و حتی جلوتر قدم بردارد چرا که از افکت‌ها و صداها صحنه هم بهره می‌برد.

کارگردان همدانی نمایش «موش‌های آهن خوار»:

بچه‌ها می‌خواهند بدانند صداهای رادیو چگونه تولید می‌شود

کارگردان همدانی نمایش «موش‌های آهن خوار» بخش رادیو تناتر را بخشی جذاب برای همه مردم برشمرد.

حسین اسفندیاری در گفت و گو با خبرنگار روزنگار جشنواره گفت: رادیو تناتر بخش جدیدی است و در جشنواره فجر هم قدمت چند ساله دارد.

وی ادامه داد: ارزیابی من از وجود این بخش مثبت است چون رادیو تناتر و نمایش‌های رادیویی از خانواده درام هستند که شامل فیلم، تناتر و هنرهای این‌چنینی می‌شود. رادیو تناتر هنوز خیلی در بین مردم و هنرمندان جا نیافتاده است. اسفندیاری تصریح کرد: می‌توان از سالن‌های بهتری برای اجراهای رادیو تناتر استفاده کرد. نباید فکر کنیم رادیو تناتر به چند میکروفون محدود می‌شود. گاهی کسانی حتی نمی‌دانند نور هم در این نمایش‌ها وجود دارد.

وی بیان داشت: امیدوارم برای سال‌های آینده این بخش بهتر جا بیافتد چون به حق یکی از گونه‌های نمایش است.

اسفندیاری درباره ارتباط کودکان با رادیو تناتر و نمایش‌های رادیویی گفت: رادیو به خاطر سهل الوصول بودن جایگاه ویژه‌ای دارد و با وجود ورود رسانه‌های مختلف، هنوز جایگاه خود را حفظ کرده است. بچه‌ها خیلی دوست دارند ببینند در رادیو چه خبر است و صداهای نمایش چگونه تولید می‌شود.

وی در مورد بخش‌های خاطرانگیز نمایش‌های رادیویی برای خودش گفت: برای همه ایرانیان کارهای خانم و کیلی که برنامه کودک را اجرا می‌کرد از جمله برنامه‌های نوستالژیک است و با شنیدن صدای او یاد دوران کودکی می‌افتند.

عوامل نمایش «موش‌های آهن خوار» نویسنده و کارگردان، تهیه کننده: حسین اسفندیاری / بازیگران: مریم والامقام، مهسا پورمجاهد، مرتضی تحصیلی، حسین حسین حمزه‌ای، بابک ابراهیمی، حسین اسفندیاری، حسن رضائی و مظاهر هندی، صدا بردار: ابراهیم سامعی، دستیار تهیه: معصومه احمدوند

جمعه ۹ مهرماه ۱۳۸۹
شماره سوم

۹

روزگار هفدهمین جشنواره بین‌المللی تناتر کودک و نوجوان / همدان

Mistakes in things we do, teach us the most!

••• Ashkan Shakouri

"Lacrimosa" means tearful! A great conceptual puppet play, that director of festival "Mr. Mostafa Rahmandoost" waited 4 hours to watch it! So you can feel how it was!

This is the conceptual-interesting speaking of "Bruno Pilz" the director of "Lacrimosa":

This show, much than to be representing audiences, it represent myself. I'm some one who looks for visual effects. And I was a magician. Amazing the people, this was how I saw my world. Looking for lights, reflections and effect of nice shadows and things that look good and I was very influenced by the computer games when I was young that caught me a lot and influenced my thinking and my static. so the piece was born from different ideas that combined. It was all about combining ideas I thought first I was looking for magic effects and I was thinking that what'd happen if I translated it into puppet theater, a guy dying and his soul rising from this dead body so I had this picture of the theater from very early, I was amazed by the idea and try to test this technique to even bring spectator himself on stage.

The technique is a very old technique but in Puppet Theater I never heard about it, but they never used things very good so it proves that it works. I saw something on video. I was thinking to go further to interact with these holograms in the vision.

I could manipulate the people and show them on stage, this idea was the ghost and another idea.

I was living with my flat mate and she thought when you die you have to see your life again on a TV show, I was always telling her don't tell these boring things but one day I was thinking a lot about how different people see the world differently, you can see the world like you want, you are responsible for your world, for example you are influ-

enced with news which always propel you into a bad way, like: too many people died here and you don't know what to do with this information.

I was interested to show people different kind of worlds so I thought I'd use this technique to switch the stage completely.

I can maybe show a world from perspective of the old, the children or anyone else.

From someone thinking in a different way, I was thinking to use techniques to show different spectators themselves on stage.

I want to show people how different worlds can be and they're responsible for it this guy dying must see his life again. So I thought what if you'd have a remote control and you'd watch your life on TV and you'd switch the programs, this was the idea.

I'm a person who wants to make little jokes I thought what I would do if I had a remote control to see someone watch TV in my joking way; I would just switch off the TV! I do tricks like this, for example in the final football match of world cup before the goal I switched off the TV and people went crazy!

This is the point that we are so connected to TV.

In My generation, we grew up with TV and we were always thinking that the pictures we see are really identified with the pictures we think of so much, that is the reality we see, but actually this makes a complete wrong picture from the real world, because on TV we never see mistakes, we only see perfection and so we grow up with the idea of this perfect musician who never makes a mistake, that performance is perfect and high-class, and this makes fear, that we could never achieve this

level. So what happens is that people are afraid to do ordinary things.

If you think you can do something, you just do and every one can, and if you had this fear it'd go into your body!

If you believe in something that makes it possible, TV on one side shows us so much but in the other side it prevent us so much from our own life. Many people see my show and they say: "We're lucky we don't watch TV so much". It's not only about TV it's about watching others and we always need to watch others because we understand this way, this guy dies and he watches his life and he understands what he did wrong. Because when we see something, we identify and we can understand only if we were watching from the outside.

You can't travel in time you do something and for example after 2 weeks you will understand what you did wrong and maybe you regret it. The important thing is that you can't change it we have to live in the moments.

What about children?

I don't really play for children because children don't see the symbols. I tried it with

children and it was interesting for children. Let's say children who're 11 or even older can be my audience. When I grew up I had real images but now with Photoshop every thing looks good, pretty faces and appearances. People grow up with so many issues about it because they don't feel good and that's the point! We have always a discussion by ourselves in our minds and we have this enemy in our minds that tells us: You're too fat, too ugly, you cannot do this and this is too much, based on fear of making mistakes.

Mistakes in things we do, teach us the most; and it's like a process. Doing mistakes help people learn by themselves.

Children's falling, lead them to walk. So without mistakes you cannot learn.

We don't trust our feelings and don't go after what we really feel. I am a friend who always says go for your feelings, listen to your heart!

Everyone tries to find himself, and to get the most positive feedback from the people.

Everyone thinks that people care about him, and all the people have this attitude to think about what other people think!

So I want to have my own picture of the world. I don't want people force their perspective to me! So I should think and feel myself.

11

Friday 1 Oct 2010
Number 3

Subunit of 17th International Festival of Theater for children and young adults

Bu-Ali Sina Cultural Complex (Main Saloon)	Shahid Rivini Cultural Complex	Fajr Saloon	Hanson's Mahalleh	Bu-Ali Sina Cultural Complex (Auditorium Hall)	Bu-Ali Sina Cultural Complex (Auditorium Hall)	Bu-Ali Sina Cultural Complex (Black Box)	Institute for intellectual development of children and young adults (Shahrooz Poursavari)	Radio Performance General Office of Culture and Islamic Guidance, Amphitheatre	Street Performance "Shahrooz" Mahdavi Jahang 30 min
10 18	10 16 18	10 20	10 17 20	9-12 16-19	16-21	19	10 16	10 16	11:30 18
Soltan and Gagoul D-Hamed Zahmatkesh, peer Damingger (Iran, Germany)	Red-Cheek W: Ali Frootan D: Reza Ravan (Hamadan)	Goldilocks and three bears W&D: Miriam Lambert (Ireland)	You and me, The stories of Rostam and shahname (Epic of Kings) W&D: Maryam Hozari (Tehran)	Training Workshop Salavara Tamasson	Lacrimosa W&D: Bruno PILZ (Germany)	Two Dimensional life of her W&D: Fleurissa Wilson Noble (Australia)	The Second- The thirds W&D: Moslem Qasem (Tehran)	The Legend of story-Town Maryam Fathi (Tehran) 50min	Mahdieh Avn. Across Kanoon-e Mahdieh
60 min	60 min	45 min	90 min	10 min	40 min	45 min	20 min		

Ali Akbar Famil Karimi:

Theatre festival has filled the city with the atmosphere of happiness of a childish world

The secretary of the secretariat of the theatre festival for children and young adults in Hamedan issued "the return of the festival to Hamedan is a roof to the cultural values and credits of the province and Hamedan has become the acid test for cultural events of Iran.

He added "the theatre festival brings hope to people specially to children and young adults holding the festival was emphasized in the third trip of the cabinet to Hamedan to helps people keep lively.

He issued: "on the way of development if any city or province wants to experience a stable and significant progress should rely on its cultural and artistic criteria and holding theatre and film festivals can be a part of this development.

The deputy of political se-

curity of Hamedan reminded: "holding festival can help the art community of Hamedan be well - known in the world and promote the way they think and their thoughts more than before.

He indicated "Hamedan the capital of history and culture of Iran" and emphasized: "Hamedan should have criteria which show its superiority in some fields and holding festivals can be part of these criteria.

Famil Karimi issued: "Theatre festival for children and young adults has brought happiness and liveliness to the city which has imbued the society with the feelings of children, the festival can influence educational fields and makes progresses and flourish in the field.

In the end Famil Karimi appreciated the governor's atten-

tions to cultural issues; he too appreciated Mostafa Rahmandoost for paying a very serious attention to the festival, the very interaction and coordination in the province and the media for covering the festival.

Gholamreza Baktash:

Small vases and great developments

When the vases of play screen beautiful branches in flowers and children smell the aroma of them it makes no difference where theatre is and performed. It is important that it's performed for children and we hope wherever in Iran this young tree is planted it always remains green and frisky.

We hope our words in plays are the words of the children of the world.

We hope the faith of the soil of the play vases never grows weak.

Like the soil of the vases

Is the soil of Iran

Branch by branch has grown

Hundred thousands of flowers in it

Every where in the yard

The smell of geraniums

Like lyrics by Hafez

The poem of its sympathy

Tulip taught me

The way of expressing

The soil of it taught me

The way to bud

ferent from one another

They laugh, look and think like each other.

Their looks are honest and their eyes are looking for honesty. We must remember if we write and play in their names we should let them take opportunities to develop.

Like "flowers should bud wherever they like" Gheisar Aminpoor

Every people who are with children
Well know that they should be happy
And make others happy

They well know that they should laugh
with children and cry with them

They well know that they should be
honest

Theatre for children and young adults
is an appropriate way to take part in children
happiness and sadness.

Being active is an inseparable part of
children and young adults it's good to
come along with them, if we write and
play in their names we should not leave
them behind on the way

Theatre for children and young adults
is a good opportunity to smile indirectly
at life along with our kids and remind
that small vases can make great
progresses and what difference does it
make in Hamedan or in Isfahan when we
are working for children sake.

What difference does it make to be in
Tehran or Hamedan when we take part
in children's smile, children are not dif-

12

Friday 1 Oct 2010
Number 3

Bulletin of 17th International Festival of
Theater for children and young adults

- صاحب امتیاز: دبیرخانه جشنواره بین المللی
تئاتر کودکان و نوجوانان
- مدیر مسئول: مصطفی رحماندوست
- سردبیر: فرزاد سپهر
- دبیر تحریریه: فاطمه عزیزی هرمز، پیام خداینده لو،
علی وزنی، مهناز چابک
- بخش بین الملل: محبتی مطلسی، اشکان شکوری،
حسام الدین سماوات
- عکس: نیما دیماری، حامد بادامی، وحید سهرابی
- لوگو و مدیر هنری: علی پاک نهاد
- صفحه آرا: سعید شهبازی
- مدیر اجرایی: فرشید گل محمدی
- تایپ: ترگس مرادی
- چاپ: یوسف
- با تشکر از: حجت الاسلام سعید کریمی، محمد علی
فرجی، حسین صفی، صادق موسوی و روابط عمومی
اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان همدان
- Owned: secretariat of international festival
of theater for children and young adults
- Managing director: Mostafa Rahmandoost
- Chief clerk: Farzad Sepehr
- Editorial secretary: Mehرداد Hamzeh
- Editorial members: Fatemeh Azizi Hormoz,
Payam Khodabandehloo, Ali Vazini,
Mahnaz Chabok
- International section: Mojtaba Motalebi,
Ashkan Shakouri, Hesam Samavat
- Logo & artistic director: Ali Paknahad
- Graphic: Saeed Sahbhazi
- Photo: Nima Deimari, Hamed Badami,
Vahid Sohrabi
- Executive manager: Farshid Golmohammadi
- Type: Narges Moradi
- Publication: "Yoosof"
- Special thank to: Hojatoleslam Saeed Karami,
Mohammad Ali Faraji, Hossain Safi, Sadegh
Moosavi and Public Relations of Culture and Islamic
Guidance department.